

Koranische vermaningen

Koranische vermaningen

Enes Ulusoy

Schrijver: Enes Ulusoy
Uitgegeven via: Brave New Books
Jaar van uitgave: 2026
ISBN: 9789465386201
© Enes Ulusoy

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoud

Voorwoord.....	10
De exegese van <i>al-rūm</i>	12
De exegese van <i>al-ḥujūrāt</i>	124
De exegese van <i>nūḥ</i>	131
De exegese van <i>al-qiyāma</i>	152
De exegese van <i>al-naba'</i>	181
De exegese van <i>'abasa</i>	215
De exegese van <i>al-burūj</i>	226
De exegese van <i>al-takāthur</i>	233

Voorwoord

In dit boek heb ik een aantal Koranhoofdstukken behandeld en uitgelegd, gebaseerd op klassieke exegetische literatuur, met als doel niet alleen de betekenis van de Koran te verkennen, maar ook een diepere band met de Edele Koran te creëren. Dat hebben wij harder nodig dan ooit. Al onze spirituele en wereldse crises zijn een direct gevolg van het niet kennen en verwaarlozen van de Koran. Wij kunnen deze crises alleen oplossen indien wij ons vasthouden aan de Koran.

In een overlevering opgenomen in *al-musnad* van Ahmad is gekomen dat de geliefde profeet zei: “Jibriel kwam tot mij en zei: ‘O Mohammed, waarlijk jouw volk zal uiteenwijken na jou.’ Ik zei: Wat is de uitweg, o Jibriel? Hij zei: ‘Het Boek van Allah! Daarmee zal Allah elke tiran verwoesten. Wie zich daaraan vastklampt, zal zich verlossen. Wie het nalaat, zal vergaan.’ Het is een beslissend woord en bevat geen scherts. De wonderen ervan raken niet op. Daarin zit het bericht van degenen voor jullie, het (huidige) oordeel onder jullie en het bericht van wat er gebeuren zal na jullie.”

Er is een consensus bereikt onder de geleerden dat het afkeurenswaardig is om zich met iets anders dan de Koran, ook al is dat de hadith, bezig te houden ten koste van de studie en overpeinzing van de Koran. De recitatie, memorisatie, studie en overpeinzing van de Koran hebben de hoogste prioriteit. De vrome voorgangers hebben gezegd dat de hardheid van het hart met diverse kuren geheeld kan worden. De belangrijkste kuur onder al deze kuren is de recitatie van de Koran met overpeinzing en reflectie. Dit boek maakt dat mogelijk en introduceert de lezer tot deze discipline.

Geen enkel boek kan perfectie naderen. Er bestaat maar één perfect en onfeilbaar boek en dat is het Boek van Allah. Al-Muzani zei over al-Shafi'i dat hij zijn boek *al-risāla* tachtig keer had uitgelezen en elke keer fouten tegenkwam. Daarop zei al-Shafi'i: "Allah heeft bepaald dat geen enkel boek, behalve Zijn Boek, volmaakt kan zijn." Deze waarheid geldt vanzelfsprekend ook voor dit werk. Wat aan fouten, vergissingen of tekortkomingen in dit boek te vinden is, is het gevolg van mijn eigen tekortschietende ego. Wat erin aan kennis, wijsheid en zegen te vinden is, komt van Allah alleen. Ik vraag Allah om dit werk van mij te aanvaarden als een voortdurende liefdadigheid (*ṣadaqa jāriya*), en mij de beloning ervan te schenken in het hiernamaals. Moge Allah dit boek tot een bron van veel goeds maken, en het dienstbaar stellen aan de mensheid. Amin!

De exegese van *al-rūm*

Dit Koranhoofdstuk, in het Nederlands *de Romeinen*, opent met een gebeurtenis die specifiek betrekking heeft op de Romeinen en hun conflict met de Perzen. Dit conflict vormt het historische kader voor dit hoofdstuk, waardoor het belang van deze context duidelijk wordt. Het hoofdstuk begint met *al-ḥurūf al-muqatta‘a*, ofwel *de losgekoppelde letters*.

Hierover is veel geschreven en gezegd, maar de ware kennis over deze letters laten wij over aan Allah. Dat is de veiligste en meest verantwoorde weg om deze letters te benaderen. Ze behoren immers tot de *mutashābihāt*, de verzen waarvan de uitsluitende betekenis alleen bekend is bij Allah.

Hoewel wij de diepere betekenis van deze letters overlaten aan Allah, kunnen we wel spreken over hun functie. Een prachtige verklaring is dat deze letters de aandacht van de Arabieren trekken en hen uitdagen. Hoe? Allah lijkt met deze letters te zeggen: “Dit zijn de Arabische letters waarmee jullie, o Arabieren, spreken. Met deze zelfde letters hebben Wij de Koran geopenbaard. Als jullie werkelijk denken dat jullie daartoe in staat zijn, imiteer dan de Koran en breng een gelijkenis ervan voort.”

De Koran nodigt de Arabieren uit om, als zij dat kunnen, iets te produceren wat gelijk is aan de Koran. Dit is een directe uitdaging. Allah daagt hen uit door te zeggen dat de Koran is samengesteld uit dezelfde letters die zij dagelijks gebruiken, maar wie heeft ooit deze uitdaging kunnen beantwoorden? Niemand! Tot op de dag van vandaag is er niemand die iets heeft kunnen voortbrengen wat gelijk is aan zelfs het kleinste hoofdstuk van de Koran. Door de eeuwen heen zijn er pogingen gedaan om de Koran te imiteren,

maar deze zijn allemaal uitgelopen op een fiasco. De resultaten waren niet alleen teleurstellend, maar hebben de mensen die het probeerden enkel voor schut gezet. Sommigen vragen wellicht: "Hoe weten we dat niemand ooit is geslaagd in deze uitdaging?"

Allah Zelf vermeldt in de Koran dat zij niet in staat zullen zijn om iets vergelijkbaars te brengen. Dit is niet alleen een duidelijke uitspraak van Allah, maar het wordt ook ondersteund door de historische realiteit, want als het ooit iemand was gelukt om een gelijkenis te brengen, dan zou zo een grote gebeurtenis nooit verborgen gebleven zijn in de duisternissen van de geschiedenis, vooral als je de grote vijandigheid jegens de islam en de moslims incalculeert.

De eerste Arabieren, in de tijd van de profeet Mohammed, waren niet eens in staat om een gelijke voort te brengen, terwijl zij de grootste meesters waren van de Arabische taal, laat staan de Arabieren na hen die hen niet eens kunnen evenaren in de Arabische taal. De vroege Arabieren, die de grootste meesters waren van de Arabische taal, moesten uiteindelijk oorlogen voeren tegen de profeet en de moslims. Als zij werkelijk in staat waren geweest om een gelijke van de Koran te brengen, dan hadden zij geen oorlogen hoeven te voeren. Het uitschakelen van de profeet zou namelijk veel eenvoudiger zijn geweest door simpelweg een gelijkenis van de Koran te brengen.

Denk eens na: als je in de schoenen stond van de Arabieren uit die tijd, wat zou dan makkelijker zijn geweest? Zou je kiezen voor zware oorlogen, politieke spanningen, economische boycots, en talloze vervolgingen? Of zou je ervoor kiezen om een tekst te produceren die vergelijkbaar is met de Koran? Het antwoord is duidelijk. Het feit dat zij deze eenvoudige weg niet konden

bewandelen, toont aan dat zij daartoe niet in staat waren. Vooral ook als je in acht neemt dat zij de meest deskundige meesters waren van de Arabische taal en dat hun poëzie en welsprekendheid ongeëvenaard waren, dan resulteert dit in een kristalhelder feit: de Koran is een wonder. Het is niet zomaar een tekst; het is *muʿjiz*, een wonder dat de mens zwak maakt en duidelijk aantoonst dat de Koran geen werk is van mensenhanden. De onmacht van de Arabieren om de Koran te imiteren, ondanks hun meesterschap in de taal, is een van de grootste wonderen van de Koran. Allah heeft hen uitgedaagd met iets wat binnen hun eigen expertisegebied ligt: de Arabische taal. Toch konden zij niet slagen. Deze onmacht dwingt ons te erkennen dat de Koran bovenmenselijk is en dus een goddelijke oorsprong heeft.

De historische context versterkt dit punt. De Arabieren waren bereid hun levens op het spel te zetten en grote offers te brengen om de boodschap van de profeet te onderdrukken, maar de eenvoudigste manier om hem te weerleggen - door een tekst te produceren die gelijk is aan de Koran - was onmogelijk voor hen. Dit toont aan dat de Koran geen product is van menselijke creativiteit, maar een wonder dat de grenzen van menselijke capaciteiten overstijgt.

De volgende verzen zijn: “De Romeinen zijn overwonnen in het dichtstbijzijnde/laagste land, maar na hun nederlaag zullen zij overwinnen, over enkele jaren. Allah komt de beslissing toe, vroeger en later. En op die dag zullen de gelovigen zich verheugen over Allahs hulp. Hij helpt wie Hij wil; Hij is de machtige, de barmhartige. Het is Allahs toezegging. Allah zal Zijn toezegging zeker nakomen, maar de meeste mensen weten het niet.” Deze passage bevat een bijzonderheid die we nu nader gaan bekijken.

Het gedeelte *in het dichtstbijzijnde/laagste land* heeft hier namelijk twee verschillende betekenissen. Het Arabische woord 'adnā is hier gebruikt dat *dichtstbijzijnd* of *laagste* kan betekenen. Dit semantische verschil heeft uiteraard invloed op de interpretatie van het vers. Daarom kan de betekenis op twee manieren weergegeven worden: *het dichtstbijzijnde land* of *het laagste land*. Beide interpretaties zijn mogelijk en bevatten diepe wijsheden.

Als we deze betekenis verder verkennen, zien we dat er een wonder verborgen ligt in de geografische dimensie van het vers. In vroegere tijden konden mensen dit natuurlijk niet weten, maar met de moderne kennis van geografie en topografie zien we dat het gebied waar deze oorlog plaatsvond inderdaad uitzonderlijk is. Het strekt zich uit over een groter gebied, maar *al-Quds* (Jeruzalem) wordt vaak genoemd als dichtstbijzijnde locatie. Slechts dertig kilometer verderop ligt echter de Dode Zee. Wat maakt dat bijzonder? Het gebied rond de Dode Zee is het laagste land op aarde, gemeten op landniveau. Dit wonder is pas in hedendaagse tijden volledig begrepen. Het gaat hier niet om het laagste punt in zee, maar specifiek om het laagste landpunt op aarde. En ja, daar ligt ook een enorm wonder in verborgen. Het was niet mogelijk voor de mensen van die tijd om dit te achterhalen. Dit is een bewijs dat de Koran een goddelijke oorsprong heeft. Wanneer we dieper graven in de exegese van dergelijke verzen, ontdekken we keer op keer deze verborgen wonderen. Dit is slechts een van de vele bewijzen die aantonen dat de Koran werkelijk het Woord van Allah is.

Een ander wonder dat wordt onthuld in dit Koranhoofdstuk, is de voorspelling over de oorlog tussen de Romeinen en de Perzen. Hierom heb ik er ook bewust voor gekozen om dit Koranhoofdstuk te behandelen. Het bevat zoveel facetten van de islamitische geloofsleer die het geloof versterken en onze band met de Koran

verdiepen. Het laat kristalhelder zien dat de Koran werkelijk het Woord van Allah is.

Allah zegt dat de Romeinen zijn verslagen. Ze waren in een diepe crisis. Economisch ging het slecht. Militair hadden ze hun dieptepunt bereikt. Toch zegt Allah dat zij, na hun nederlaag, zullen overwinnen. Hier zien we dat Allah de rollen omdraait en precies het tegenovergestelde voorspelt: de Romeinen, die door de Perzen werden verslagen, zullen de Perzen uiteindelijk verslaan. Dit is een enorme ommekeer. Alles gebeurt binnen de macht van Allah. Hij beslist wie succes krijgt en wanneer. Hij hoeft daarvoor niemand te raadplegen, want Zijn heerschappij is absoluut.

Allah gebruikt hier in de Koran de toekomstige tijd: *zij zullen overwinnen*. Dit wijst op een toekomstige overwinning. Het Arabische partikel *sawfa* wordt echter niet gebruikt, want dat duidt op een verdere toekomst. Dit is een taalkundige nuance. Het verschil in gebruik heeft een directe invloed op de betekenis van het vers. Allah vertelt hiermee niet alleen aan de Arabieren en de moslims van die tijd over de toekomst, maar geeft ons ook lessen over Zijn absolute controle over alles wat gebeurt.

Als we kijken naar de historische context van deze oorlogen tussen de Romeinen en de Perzen, zien we dat ook niet-moslim historici deze gebeurtenissen gedetailleerd hebben beschreven. Een van hen is Edward Gibbon (gest. in 1794), een prominente historicus die bekend is om zijn werk *The History of the Decline and Fall of the Roman Empire*. Zijn beschrijvingen komen exact overeen met het Koranisch narratief. Gibbon is echter niet de enige. Andere historici gespecialiseerd in Byzantijnse geschiedenis en archeologie, zoals Timothy Gregory, Paul Lemerle, Charles William Chadwick Oman, Dionysios Stathakopoulos, Alexander Vasiliev hebben ook

uitvoerig over dit onderwerp geschreven. Hun werken zijn zelfs vertaald in verschillende talen. Wat deze historici beschrijven, bevestigt en bekrachtigt de wonderen van deze Koranverzen. Hoewel zij geen moslims waren, konden zij niet anders dan erkennen dat de voorspelling in de Koran buitengewoon is. Vele historici en religiewetenschappers hebben moeten erkennen dat de gebeurtenis die door de Koran werd voorspeld, onmogelijk te voorzien was door menselijke kennis.

De openbaring van deze verzen vond plaats in de vroege Mekkaanse periode. Dit wordt bevestigd door de context, de stilistische kenmerken, en de orale traditie die deze verzen ondersteunt. Deze voorspelling gebeurde in een tijd waarin de Romeinen geen enkele hoop hadden om te herstellen van hun nederlaag. Zelfs hun eigen staatsmannen geloofden niet dat ze ooit zouden kunnen opstaan uit de diepe crisis waarin ze verkeerden.

Een andere fascinerende wending in dit verhaal is de rol van Heraclius, de keizer van het Romeinse Rijk. Historici hebben vastgesteld dat Heraclius aanvankelijk een onhandige en onsuccesvolle leider was, maar opeens, op een moment dat niemand had verwacht, transformeerde hij in een dappere en strategische held. Deze plotselinge verandering is opmerkelijk en draagt bij aan de onvoorspelbaarheid van de gebeurtenissen.

Hoe kon iemand zo'n complexe keten van gebeurtenissen voorspellen? Een oorlog tussen twee grootmachten zoals de Romeinen en de Perzen is geen statisch conflict. Het is een dynamisch proces, vol omgevingsfactoren en actoren die elk moment de uitkomst konden veranderen. Dit maakt de voorspelling in de Koran nog wonderbaarlijker.

Als we deze historische gebeurtenissen relateren aan onze eigen tijd, kunnen we zien dat vergelijkbare situaties nog steeds plaatsvinden. Denk bijvoorbeeld aan de verhouding tussen kleine en grote staten in conflicten. Net zoals de Romeinen en de Perzen destijds vochten, zien we ook nu ongelijkheden en machtsverschillen, maar het is Allah die uiteindelijk bepaalt wie succes zal behalen.

Dit alles toont aan dat de Koran geen mensenwerk is. Het bevat wonderen en voorspellingen die alleen uit goddelijke oorsprong voort kunnen komen. En dit is slechts één voorbeeld uit de rijke en diepe betekenis van dit Koranhoofdstuk. De lessen zijn eindeloos en blijven relevant, toen en nu.

Laten we dit vergelijken met een actueel voorbeeld. Neem Oekraïne en Rusland als voorbeeld. Stel je voor dat ik nu zou zeggen dat Oekraïne, dat volledig in de verdrukking zit, Rusland binnen enkele jaren een grote nederlaag zal toebrengen. Oekraïne, dat nu nauwelijks hoop heeft, zou zich volledig herstellen, zonder hulp van buitenaf, en Rusland op eigen kracht verslaan. Het is haast absurd om dit te voorspellen. Stel je voor dat ik dit zeg, en de situatie blijft zoals die nu is. Dan zou mijn uitspraak niet alleen als nutteloos worden bestempeld, maar zelfs als schandalig. Mensen zouden tegen mij zeggen: "Je begrijpt niets van diplomatie, niets van militaire strategie, niets van geopolitiek!" En als het dan niet uitkomt, zou ik compleet voor schut staan. Dit is precies de situatie waarin Allah een voorspelling doet in de Koran. Kun je nagaan hoe groot het risico is als we ervan uit zouden gaan dat de Koran geproduceerd werd door de profeet Mohammed zelf? Als zijn voorspelling niet zou uitkomen, zou hij alles verliezen. Het vertrouwen, de aanhang, de liefde en het respect zouden verloren

gaan door zo een groot fiasco. Een kwakzalver zou zoiets nooit riskeren!

Allah openbaart dat de Romeinen, die verslagen zijn door de Perzen en in een diepe crisis zitten, binnen een specifieke periode, namelijk tussen drie en tien jaar, het tij zullen keren. De Romeinen zullen hun tegenstanders overwinnen. Allah specificeert deze tijdspanne zodat Zijn voorspelling een test van geloof en een teken van Zijn macht wordt. Het is niet minder dan drie jaar en niet meer dan tien jaar. Waarom heeft Allah het niet specifieker gemaakt door een exacte datum te geven? Fakhruddin al-Razi beantwoordt deze vraag heel mooi en verzadigend. Hij zegt dat het nieuws over gebeurtenissen buiten Mekka uiteindelijk terechtkomt bij de Mekkanen, maar de antagonisten van de profeet konden desinformatie en nepnieuws verspreiden als ze de exacte datum van de Romeinse overwinning zouden weten. Dat zou voor verwarring en vertekening van de waarheid kunnen zorgen. Om dit te voorkomen, is de exacte datum niet bekendgemaakt aan de mensen. Dit neemt de wonderbaarheid van de voorspelling niet weg, gezien de onmogelijkheid van de Romeinse overwinning op de Perzen wegens de grote en langdurige crises waarin de Romeinen verkeerden. Bovendien is het praktisch onmogelijk om dit soort grote gebeurtenissen te reduceren tot korte tijdspanne, aangezien het niet om een bokswedstrijd gaat. In die tijd kon een veldslag soms uitlopen tot maanden door de lange afstanden, de grote troepen en de tijdelijke onderbrekingen wegens militaire strategie.

Allah zegt in de Koran dat alle zaken, of het nu gaat om een nederlaag of een overwinning, uitsluitend in Zijn macht liggen. Het is Allah die beslist, ongeacht de menselijke perceptie of voorspellingen. De Perzen hadden eerst gewonnen van de Romeinen, en dat was een besluit van Allah. Later, binnen de

genoemde periode, zouden de Romeinen weer winnen, en ook dat was een besluit van Allah . Alles gebeurt onder Zijn heerschappij. Hiermee werden de gelovigen ook gemotiveerd door hen duidelijk te maken dat Allah bepaalt wie de winnaar en verliezer is. Daarom dienen we Allah alleen te aanbidden en te vereren. We dienen ons vertrouwen alleen op Hem te leggen.

Allah zegt verder dat op de dag dat de Romeinen winnen van de Perzen, de gelovigen verheugd zullen zijn. Waarom? Deze overwinning zou niet alleen een bevestiging zijn van de goddelijke voorspelling, maar zou ook samenvallen met een ander cruciaal moment in de islamitische geschiedenis: de overwinning van de moslims in de slag van Badr! Dit is ook een wonderbaarlijke voorspelling. In de vroege Mekkaanse periode waren de moslims in een zwakke en onderdrukte positie. Ze werden vervolgd en stonden bloot aan constante psychologische druk van de Mekkaanse polytheïsten. Ze gebruikten de overwinning van de Perzen op de Romeinen om de moslims te ontmoedigen. Ze zeiden: “Zie je hoe de Perzen steeds winnen van de Romeinen? De Perzen, die dichterbij ons staan, want zij zijn ook polytheïsten zoals wij, zijn de winnaars, terwijl de Romeinen, net als jullie, mensen van het Boek, de verliezers zijn.”

Deze vergelijkingen waren bedoeld om de moslims te demotiveren en hen in een staat van wanhoop te plaatsen, maar Allah kwam op voor de gelovigen en gaf ze hoop. Hij openbaarde dat de Romeinen, tegen alle verwachtingen in, de Perzen zouden verslaan. En inderdaad, zeven jaar later gebeurde dit. Op dezelfde dag dat de Romeinen hun overwinning behaalden, wonnen de moslims de veldslag van Badr. Deze dubbele overwinning bracht enorme vreugde onder de gelovigen. Het was een bevestiging van de goddelijke belofte, met de hulp van Allah. Wat leren we hieruit?

Overwinning komt niet alleen door middelen en strategieën. De Romeinen herstelden zichzelf door de hulp van Allah, ondanks dat hun situatie hopeloos leek. Allah helpt wie Hij wil, en Zijn hulp overstijgt de beperkingen van materiële middelen. Voor de moslims geldt hetzelfde. Het succes van de moslims in de vroege islamitische geschiedenis kan niet worden verklaard door hun fysieke of materiële kracht. Ze waren klein in aantal, hadden geen geavanceerde wapens, en leefden vaak in armoede. Sommige metgezellen hadden niet eens voldoende kleding om hun lichamen te bedekken. En toch werden zij binnen een kwart eeuw de meesters van de wereld. Dit kan niet worden verklaard door menselijke kracht of historische logica. Dit is de hulp van Allah. De hulp van Allah komt echter niet zomaar! Het vereist gehoorzaamheid aan Zijn regels en een oprechte toewijding aan Zijn boodschap. Allah zegt in de Koran: "Als jullie Allah helpen, zal Hij jullie helpen." Wat betekent het om Allah te helpen? Het betekent leven volgens Zijn regels, Zijn wetten naleven, en het voorbeeld van de profeet volgen. Alleen door deze toewijding kan de hulp van Allah worden verdiend.

Helaas ontbreekt het de moslimwereld vandaag de dag aan deze toewijding. Hoewel we over materiële middelen beschikken - geld, grondstoffen, technologie, bemanning - ontbreekt de spirituele verbinding die nodig is om Allahs hulp te verkrijgen. Dit is een cruciale les die we uit dit Koranfragment kunnen trekken. De Romeinen kregen Allahs genade, hoewel ze ongelovig waren, omdat Hij bepaalt wie Hij helpt in deze wereld, maar de uiteindelijke genade, die van het hiernamaals, is uitsluitend voor degenen die Hem gehoorzamen en in Hem geloven. Bovendien gelden er andere goddelijke omgangsvormen voor de ongelovigen.

Allah zegt in de Koran: "Allah verbreekt Zijn belofte niet." De belofte van Allah is absoluut, zonder enige twijfel. Het is een diepgaande en zekere waarheid. Deze belofte is een bevestiging van Zijn goddelijke controle over alle zaken. De overwinning van de Romeinen en de gelijktijdige overwinning van de moslims in Badr waren voorbeelden van hoe Allah Zijn belofte waarmaakt. Deze gebeurtenissen tonen aan dat alles gebeurt volgens Zijn wil.

De Romeinse overwinning, die onmogelijk leek, vond plaats binnen de genoemde periode. Het was een belofte van Allah, en Hij maakte die waar. Dit herinnert ons eraan dat Allah altijd Zijn dienaren helpt, mits zij Hem gehoorzamen en Zijn wetten naleven. Zijn hulp overstijgt menselijke logica, materiële middelen, en geopolitieke strategieën. Het is een goddelijke interventie die alleen kan worden verkregen door oprechte overgave aan Zijn wil.

De gezegende metgezel Abu Bakr hoorde in de Mekkaanse tijd, toen de moslims zich in een zwakke en onderdrukte positie bevonden, over de openbaring van deze verzen. De voorspelling in deze verzen leek tegen alle logica in, gezien de positie van de Romeinen destijds. Abu Bakr, met een onwankelbaar geloof in Allahs woord, voelde zich geïnspireerd en gedreven om dit te verdedigen. Hij ging naar Ubayy ibn Khalaf, een vooraanstaande leider van de Mekkaanse polytheïsten, die bekend stond om zijn vijandigheid jegens de moslims. Abu Bakr sprak hem aan en zei: "Jullie bedreigen ons, maar laten we een weddenschap aangaan." Op dat moment was wedden nog niet verboden. Het was een toegestane praktijk, hoewel het later verboden werd. Abu Bakr stelde voor om een weddenschap af te sluiten: als de Romeinen binnen drie jaar zouden winnen van de Perzen, zou hij tien kamelen ontvangen van Ubayy ibn Khalaf. Als de voorspelling niet zou plaatsvinden, zou Abu Bakr tien kamelen weggeven aan hem. Na het sluiten van deze

weddenschap ging Abu Bakr naar de profeet om hem hierover te vertellen. De profeet legde hem uit dat het woord Arabische woord in het Koranvers duidt op een periode tussen drie en tien jaar. Hij zei: "O Abu Bakr, verleng de termijn van je weddenschap en verhoog het bedrag dat wordt ingezet." Abu Bakr keerde terug naar Ubayy ibn Khalaf en stelde voor om de weddenschap aan te passen. Ubayy, die zelfverzekerd was dat de Perzen zouden blijven winnen, ging akkoord. De nieuwe afspraak was dat de termijn werd verlengd naar tien jaar, en de inzet werd verhoogd van tien kamelen naar honderd kamelen. Ubayy was ervan overtuigd dat hij de weddenschap zou winnen. Voor hem leek de overwinning van de Romeinen ondenkbaar.

Precies zeven jaar later keerde het tij. De Romeinen herstelden zich tegen alle verwachtingen in en behaalden een grote overwinning op de Perzen. Dit was een directe vervulling van Allahs belofte in de Koran. Abu Bakr ging naar Ubayy ibn Khalaf en claimde de honderd kamelen, zoals was afgesproken.

In de tussentijd had Allah echter gokken en weddenschappen verboden verklaard. Toen Abu Bakr de profeet raadpleegde over wat hij met de gewonnen kamelen moest doen, zei de profeet : "Geef ze allemaal uit op het pad van Allah." En zo gaf Abu Bakr de volledige winst weg ter ondersteuning van de zaak van Allah . Dit toont de oprechte toewijding en het geloof van de metgezellen aan. Zij waren bereid om alles wat zij bezaten in dienst van Allah te stellen, zonder enige aarzeling.

Allah zegt in hetzelfde Koranfragment dat Zijn belofte is gebaseerd op waarheid en dat daar geen twijfel aan is. Dit vers benadrukt de absolute betrouwbaarheid van Allahs woorden. Allah liegt niet en Hij verbreekt Zijn beloftes nooit. Zulke tekortkomingen, zoals het

breken van een belofte, horen niet bij de eigenschappen van Allah. Toch weten de meeste mensen dit niet, omdat zij Allah niet goed kennen zoals Hij gekend moet worden. In een ander vers zegt Allah: "Zij hebben Allah niet gekend zoals het Hem waardig is." Veel mensen begrijpen de eigenschappen van Allah niet zoals het hoort. Als ze werkelijk wisten wie Allah is, zouden ze nooit twifelen aan Zijn belofte.

Allah beschrijft verder de mensen die Zijn beloftes niet begrijpen: "Zij kennen de uiterlijke vorm van het wereldse leven, maar van het hiernamaals zijn zij onachtzaam." Een heel diepe waarheid ligt hier verborgen. Deze mensen mogen dan wel veel kennis hebben over het wereldse leven - technologie, wetenschap, en innovatie - maar hun kennis over het hiernamaals ontbreekt volledig.

Fakhruddin al-Razi geeft in zijn exegese een prachtige uitleg over deze tegenstelling. Hij benadrukt hoe mensen zich kunnen verliezen in wereldse zaken, terwijl zij het belang van het hiernamaals negeren. Onze geleerden maakten altijd onderscheid tussen twee soorten verstanden: *het wereldse verstand en het hemelse verstand*. Het kan zijn dat sommige mensen een scherp werelds verstand hebben, maar hun hemelse verstand is volledig uitgeschakeld. En bij anderen is het juist andersom. Idealiter zouden beide soorten verstanden actief moeten zijn, maar het hemelse verstand moet altijd de overhand hebben. Als het wereldse verstand sterker wordt dan het hemelse, dan lijden spirituele zaken zoals het gebed en het geloof daaronder. Het hemelse verstand moet uiteraard ook niet ten koste van het wereldse verstand in stand gehouden worden, maar de schade is in dat geval wel minimum, terwijl het tegenovergestelde ervan veel erger is.

Hoe dan ook, dienen we als moslims beide soorten verstanden te gebruiken. Als we kijken naar de wereldse kennis die mensen vandaag bezitten, zien we dat veel van de wetenschappelijke basisprincipes en beginselen afkomstig zijn van de moslimgeleerden. Denk aan het moderne cijfersysteem, de geometrische principes, wiskundige formules en astronomische instrumenten.

De hedendaagse technologische vooruitgang heeft haar wortels in de werken van moslimwetenschappers. Hiervoor kan je terecht bij de meesterwerken van professor Fuat Sezgin. Hij was een internationale autoriteit op het gebied van wetenschapsgeschiedenis (*History of Science*). Historisch gezien hebben moslims wetenschappelijke ontdekkingen gedaan voor het welzijn van de gemeenschap en de mensheid. Hun drijfveer was altijd het vergemakkelijken van het leven en het bijdragen aan het welzijn van anderen. Helaas is de focus van veel moderne wetenschappers veranderd. In plaats van gericht te zijn op het welzijn van de mensheid, is de drijfveer vaak politieke macht, persoonlijk gewin en commercie. In de afgelopen eeuw, vooral tijdens de wereldoorlogen, was de ontwikkeling van technologie grotendeels gericht op het maken van wapens en het vernietigen van tegenstanders. Technologische vooruitgang was eigenlijk een bijproduct van deze destructieve politiek-militaire agenda's. Als je kijkt naar de moderne geschiedenis, dan zie je dat de ontwikkeling van technologie vaak direct gekoppeld was aan oorlog. Hoe kunnen we meer mensen vermoorden? Hoe kunnen we meer macht verkrijgen? Hoe kunnen we betere propaganda voeren? Dat was de primaire drijfveer. Dus met welke bedoelingen werden vele technologische doorbraken geforceerd? Het was niet uit nobele bedoelingen, maar uit streven naar meer weelde, macht en gewin.

Moslims hadden altijd een cruciale bijdrage geleverd aan de wetenschap met goede bedoelingen. Zonder die bijdragen, zonder de fundamenteën die door moslimgeleerden zijn gelegd, had de technologische vooruitgang van de afgelopen twee eeuwen niet plaatsgevonden. Moslimgeleerden combineerden wereldse kennis met hemelse kennis, ze werkten in harmonie. Daarom konden onze wetenschappers destijds uitzonderlijke prestaties behalen. Onze moslimwetenschappers, duizend jaar geleden, waren al bezig met disciplines als robotica. Ze hadden het vermogen en de kennis om zelfs geavanceerde wapens te ontwikkelen, maar ze hebben dat bewust niet gedaan. Waarom? Ze wisten dat zulke uitvindingen schadelijk zouden zijn voor de mensheid. Dit toont hun morele verantwoordelijkheid. Ze hadden de kennis, maar kozen ervoor deze niet te gebruiken om catastrofale en fatale gebeurtenissen te voorkomen.

Vergelijk dit met de afgelopen eeuw. Direct na de ontdekking van kernenergie werden chemische wapens ontwikkeld. Ze werden niet alleen gemaakt, maar ook daadwerkelijk gebruikt. Hoe kan je dit soort pseudowetenschappers vertrouwen? Deze oplichters!? Er is geen harmonie in hun werk, geen morele basis. Bij devote gelovigen daarentegen is er een balans tussen wereldse en hemelse kennis. Bij een ongelovige wetenschapper kan je zoiets niet verwachten, omdat hij geen hemelse motivatie heeft. Er is geen objectieve moraliteit en intrinsieke waarde die hen kan weerhouden van exploitatie, onderdrukking en egoïstische doeleinden.

Waarom ontbreekt die motivatie bij hen? De reden is dat ze geen relatie hebben met Allah en het hiernamaals. Door dat gebrek is hun relatie met de schepping ook instabiel. Het geloof bepaalt je daden en gedrag. Zonder geloof in Allah en in het hiernamaals

gebruik je kennis voor egoïstische doelen, zoals macht, rijkdom en vernietiging. Kijk bijvoorbeeld naar de farmaceutische industrie. Het draait vaak niet om de beste medicijnen maken voor de mensheid, maar om financiële belangen. Hoe kunnen ze meer winst maken? Hoe kunnen ze meer controle uitoefenen? Dit is hoe ongelovigen wetenschap gebruiken. Het gaat om macht en exploitatie. Bij gelovigen moet de intentie echter anders zijn. Voor een moslim gaat het erom wat Allah van hem zal vinden. Wat vindt Allah van mijn uitvinding? Wat vindt Hij van mijn wetenschappelijke uitvinding? Zo hoort een gelovige te denken. Het draait om het bijdragen aan de mensheid, om het maken van de mooiste daden die Allah tevredenstellen.

Dit alles betekent niet dat wereldse kennis op zichzelf verkeerd is. Het punt is dat kennis in harmonie moet zijn met het geloof in Allah en het hiernamaals. Als kennis niet in dienst staat van Allah, wordt het een destructieve kracht. Hasan al-Basri, een supergeleerde van de tweede moslimgeneratie, heeft dit prachtig geïllustreerd. Hij zei: "Ik heb mensen gekend die zo vaardig waren dat ze aan een munt konden voelen en weten wat het gewicht en de waarde ervan was, maar diezelfde mensen verrichtten hun gebeden niet goed." Hasan al-Basri wil dus met deze uitspraak zeggen: "Wat heb je dan aan die kennis?" Hij benadrukt daarmee dat wereldse vaardigheid zonder geloof waardeloos is. Sommige mensen kennen meerdere talen, maar als ze geen Arabisch kennen, zeg ik: eigenlijk kennen ze geen enkele taal, want zonder Arabisch kun je de Koran niet begrijpen, maar als iemand Arabisch kent en daarnaast andere talen leert, uiteraard met de juiste intentie, dan is dat natuurlijk eminent en excellent!

Zelfs als iemand een grootse wetenschapper is, een hoogleraar met titels en publicaties in astronomie, scheikunde of geneeskunde,

maar geen relatie heeft met de Koran, is hij in feite onwetend. Wat bij mensen waardevol lijkt, is bij Allah waardeloos als het geloof ontbreekt. Bij Allah is de dienaarschap, het bewustzijn van je rol als Zijn dienaar, leidend, niet je wereldse kennis of je titels. Dit geldt zelfs voor islamitische wetenschappen. Als iemand veel kennis heeft, maar geen dienaarschapsbewustzijn en godsvrees heeft, dan is die kennis waardeloos, sterker nog, het is een groot gevaar voor die persoon zelf en voor de gemeenschap waarin hij leeft. Dit toont het belang van de balans tussen wereldse en hemelse kennis.

Allah zegt dus in het voornoemde vers: "Zij kennen de uiterlijke vorm van het wereldse leven, maar over het hiernamaals zijn zij onachtzaam." Wat betekent dit? Het betekent dat deze mensen misschien heel kundig zijn in wereldse zaken. Ze weten bijvoorbeeld precies wanneer je moet oogsten, wanneer je winst kunt maken, en hoe je handel kunt drijven. Sommige mensen hebben een natuurlijke aanleg voor handel of bouwkunde, en ze weten precies wat ze moeten doen, maar als het gaat om het hiernamaals, zijn ze in een staat van onachtzaamheid. Ze denken niet na over de dood en bereiden zich niet voor op het leven na de dood. Wat heb je dan aan al die wereldse kennis? Het is dus uiteindelijk waardeloos als je geen rekening houdt met het hiernamaals. Deze leringen die voortvloeien uit dit vers zijn niet alleen relevant, maar absoluut essentieel. Zo zie je dat zonder de Koran het leven niet voor te stellen is. Wat zouden we doen als we nooit deze instructies en adviezen hadden meegekregen? De Koran is het licht in ons bestaan, de bron van onze wijsheid en de kern van ons geloof.

Het is daarom de verantwoordelijkheid van elke moslim om dagelijks profijt te halen uit de Koran. Hoe kun je een leven leiden zonder de Koran? Hoe kun je een lezing geven zonder de Koran?